

Sygn. akt: I C 1164/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Andrzej Antkiewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Kopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2017 r. w Grudziądzu na rozprawie

sprawy z powództwa Gminy-miasto G. Powiatowy Urząd Pracy w G.

przeciwko P. G.

o zapłatę

1. Oddała powództwo;
2. Oddała wniosek powódki o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1164/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 13 października 2017 r.

Gmina – miasto G. - Powiatowy Urząd Pracy w G. (dalej: (...), (...) lub „Urząd Pracy”) wniosła o zasądzenie od P. G. kwoty 700 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W pozwie wskazano, że strony zawarły umowę współfinansowaną ze środków Unii Europejskiej o przyznanie dofinansowania do podjęcia działalności gospodarczej, wskutek czego pozwana otrzymała dofinansowanie do nowo otwartej działalności gospodarczej w kwocie 17.000 zł, w ramach którego zakupiła m.in. urządzenie w postaci kasy fiskalnej. Powódka zaznaczyła, że uzyskała informację z Urzędu Skarbowego w G., że pozwana otrzymała refundację części kwoty wydatkowanej na zakup kasy fiskalnej w wysokości 90% ceny nabycia, tj. 700 zł. Zgodnie z rozdziałem 6.7 pkt 2 Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Funduszu (...), Europejskiego Funduszu Spójności oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020 z dnia 10 kwietnia 2015 r. w przypadku, gdy podmiot będący beneficjentem pomocy finansowej ze środków Unii Europejskiej otrzyma na poniesione przez siebie wydatki dodatkową refundację, rozliczenie lub bezzwrotną pomoc finansową z innego źródła, w tym m.in. z krajowych środków publicznych, oznacza to podwójne finansowanie tego samego zadania, a wydatek poniesiony w ramach dofinansowania uznaje się za niekwalifikowany. Z uwagi na fakt, że pozwana otrzymała zwrot części środków finansowych na zakup kasy fiskalnej, który uprzednio został sfinansowany ze środków publicznych otrzymanych w ramach dofinansowania z Urzędu Pracy, powódka uznała, że została naruszona zasada podwójnego finansowania, a świadczenie otrzymane przez pozwaną jako wydatek niekwalifikowany było

świadczeniem nienależnym w rozumieniu art. 410 § 2 k.c. (k. 2-3 akt). Nakazem zapłaty z 13 kwietnia 2017 r. referendarz sądowy nakazał pozwanej zapłacić dochodzoną kwotę wraz z odsetkami i kosztami procesu (k. 22 akt).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Zarzuciła, że powództwo wytoczono przedwcześnie, albowiem po wezwaniu przez Urząd Pracy do zwrotu części dotacji przeznaczonej na zakup kasy fiskalnej, dokonała zwrotu pobranej ulgi do Urzędu Skarbowego w G., odpadła więc podstawa roszczenia strony powodowej. Pozwana zwróciła uwagę, że umowa zawarta między stronami nie przewidywała zakazu finansowania kas fiskalnych z dotacji w związku z ulgą ustawową określoną w przepisie art. 111 ust. 4 ustawy o VAT. Nadto przepisy dotyczące przyznania środków na podjęcie działalności gospodarczej wskazane w § 18 umowy także nie ograniczały możliwości skorzystania z ulgi (k. 34-37 akt).

Sprawa została rozpoznana w postępowaniu zwyczajnym (k. 18 akt).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 9 grudnia 2015 r. Prezydent G. zawarł z P. G. umowę współfinansowaną ze środków Unii Europejskiej o przyznanie dofinansowania na podjęcie działalności gospodarczej, w ramach której pozwana jako bezrobotna otrzymała dofinansowanie do nowo otwartej działalności gospodarczej w zakresie sprzedaży detalicznej prowadzonej przez domy sprzedaży wysyłkowej lub Internet, w kwocie 17.000 zł. Dofinansowanie to stanowiło pomoc publiczną określoną w rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1041). Dofinansowanie zostało przyznane na zakup laptopa, drukarki, aparatu fotograficznego, towarów handlowych, kasy fiskalnej i założenie strony internetowej. W § 18 umowy wskazano, że w sprawach nieuregulowanych w umowie zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, wskazanego wyżej rozporządzenia z 23 kwietnia 2012 r., ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej oraz Kodeksu cywilnego.

Dowód: umowa z 9.12.2015 r. - k. 7-9 akt

Po otrzymaniu dofinansowania z Urzędu Pracy pozwana zakupiła m.in. urządzenie w postaci kasy fiskalnej za kwotę 1400 zł. Zakup w całości został sfinansowany ze środków otrzymanych z Urzędu Pracy.

Dowód: zeznania pozwanej - k. 76 akt

W dniu 6 grudnia 2016 r. powódka uzyskała informację z Urzędu Skarbowego w G., że pozwana otrzymała refundację części kwoty wydatkowanej na zakup kasy fiskalnej w wysokości 700 zł.

Dowód: pismo US w G. z 5.12.2016 r. - k. 10 akt

Pismem z 12 grudnia 2016 r. PUP w G. wezwał pozwaną do zwrotu kwoty 700 zł, którą zwrócił pozwanej Urząd Skarbowy z tytułu zakupu kasy fiskalnej ze względu na naruszenie zakazu podwójnego finansowania wydatków ze środków publicznych. Termin zawrotu nienależnego świadczenia zakreślono na 7 dni od otrzymania wezwania.

Dowód: pismo PUP z 12.12.2016 r. - k. 11 akt

Pismem z 21 grudnia 2016 r. pozwana odpowiedziała na wezwanie PUP w G., wskazując że umowa zawarta między stronami nie przewidywała zwrotu ulgi ustawowej określonej w przepisie art. 111 ust. 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, a przepisy dotyczące przyznania środków na podjęcie działalności gospodarczej wskazane w § 18 umowy nie ograniczały możliwości skorzystania z tej ulgi. Powołując się na Wytyczne w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Funduszu (...), Europejskiego Funduszu Spójności oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020 pozwana stwierdziła, że brak jest podstaw do uznania, że wskazana wcześniej ulga ustawowa stanowi naruszenie zakazu podwójnego finansowania oraz że jest to świadczenie nienależne.

Dowód: pismo pozwanej - k. 12-12v akt

W piśmie z 10 stycznia 2017 r. PUP w G. zwrócił się do Wojewódzkiego Urzędu Pracy w T. o zajęcie stanowiska w sprawie pozwanej, powołując się na pismo adresata z 28 kwietnia 2016 r., w którym wyrażono opinię, iż dochodzi do podwójnego finansowania, jeśli uczestnik projektu nie zwrócił w wyznaczonym terminie równowartości odliczonego lub zwróconego zgodnie z ustawą z dnia 11 marca (...) o podatku od towarów i usług podatku naliczonego dotyczącego zakupionych towarów i usług w ramach przyznanego dofinansowania. Wskazano, że pozwana nie otrzymała zwrotu równowartości odliczonego lub zwróconego podatku VAT dotyczącego zakupionych towarów i usług w ramach przyznanego dofinansowania, lecz skorzystała z możliwości, jaką daje podatnikowi art. 111 ust. 4 ustawy o podatku od towarów i usług i otrzymała zwrot części kwoty wydatkowanej na zakup kasy rejestrującej w wysokości 700 zł.

Dowód: pismo z 10.01.2017 r. – k. 13-14 akt

W piśmie z 25 stycznia 2017 r. Wojewódzki Urząd Pracy w T. poinformował powodową Gminę, że w jego ocenie w opisanym przez PUP w G. przypadku pozwanej wystąpiło podwójne finansowanie zakupu kasy fiskalnej ze środków publicznych (krajowych i europejskich), dlatego wydatek w wysokości 700 zł na zrefundowanie części kosztu zakupu kasy fiskalnej jest niekwalifikowany w świetle rozdziału 6.7 pkt 2 Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Funduszu (...), Europejskiego Funduszu Spójności oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020 z dnia 10 kwietnia 2015 r. Wojewódzki Urząd Pracy powołał się przy tym na pismo z dnia 8 września 2016 r. Departamentu Ochrony Interesów (...) Unii Europejskiej Ministerstwa Finansów, w którym stwierdzono, iż w przypadku, gdy zakup kasy fiskalnej został dofinansowany ze środków Unii Europejskiej, a następnie uczestnik projektu otrzymał zwrot tej samej kwoty z właściwego urzędu skarbowego, następuje podwójne finansowanie i przedmiotowy wydatek należy uznać za niekwalifikowany.

Dowód: pismo (...) w T. z 25.01.2017 r. – k. 15-15v akt

Po otrzymaniu tego pisma, w piśmie z 2 lutego 2017 r. PUP w G. poinformował pozwaną, że instytucja pośrednicząca, tj. Wojewódzki Urząd Pracy w T. stoi na stanowisku, iż w przypadku pozwanej zachodzi podwójne finansowanie ze środków publicznych, dlatego powódka podtrzymała stanowisko, iż w tym przypadku mamy do czynienia ze świadczeniem nienależnym w rozumieniu art. 410 § 2 k.c., które powinno podlegać zwrotowi. Do pisma tego nie dołączono pisma Wojewódzkiego Urzędu Pracy w T. z 25 stycznia 2017 r.

Dowód: pismo PUP z 2.02.2017 r. z potwierdzeniem odbioru – k. 16-16v akt

Po otrzymaniu pisma z 2 lutego 2017 r. pozwana udała się do Powiatowego Urzędu Pracy w G., gdzie rozmawiała z pracownikami zajmującymi się dotacjami unijnymi o zaistniałym problemie, w tym z K. L.. Poinformowała ją, że nie będzie prowadziła przez 3 lata nowo otwartej działalności gospodarczej, na którą otrzymała dofinansowanie z Urzędu Pracy i w takim przypadku kwota otrzymana z Urzędu Skarbowego na zakup kasy fiskalnej będzie musiała być zwrócona. K. L. poinformowała pozwaną, że jeśli pozwana zwróci te środki do Urzędu Skarbowego, to nie będzie musiała zwracać dofinansowania do Urzędu Pracy.

Ze względu na czasowy brak środków finansowych dopiero w dniu 24 kwietnia 2017 r. pozwana zwróciła kwotę 700 zł na rzecz Urzędu Skarbowego w G., którą wcześniej otrzymała w ramach ulgi na zakup kasy fiskalnej.

Nakaz zapłaty w tej sprawie został doręczony pozwanej 25 kwietnia 2017 r.

Dowody: zeznania pozwanej – k. 76 akt

zeznania świadka K. L. – k. 70v-71 akt

potwierdzenie zwrotu kwoty 700 zł do Urzędu Skarbowego – k. 31 akt

potwierdzenie odbioru nakazu zapłaty – k. 26 akt

W ocenie Sądu, z uwagi na fakt, że pozwana otrzymała z Urzędu Skarbowego w G. zwrot części środków finansowych na zakup kasy fiskalnej (700 zł), który uprzednio został w całości sfinansowany ze środków europejskich otrzymanych w ramach dofinansowania z Urzędu Pracy, w przypadku finansowania przez pozwaną zakupu kasy fiskalnej została naruszona zasada podwójnego finansowania ze środków publicznych, dlatego na dzień wniesienia pozwu, tj. 1 marca 2017 r. świadczenie otrzymane przez pozwaną w wysokości 700 zł było świadczeniem nienależnym w rozumieniu art. 410 § 2 k.c. Zgodnie bowiem z rozdziałem 6.7 pkt 2 lit. b Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Funduszu (...), Europejskiego Funduszu Spójności oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020 z dnia 10 kwietnia 2015 r. w przypadku, gdy podmiot będący beneficjentem pomocy finansowej ze środków Unii Europejskiej otrzyma na wydatki kwalifikowane danego projektu lub części projektu bezzwrotną pomoc finansową z kilku źródeł (krajowych, unijnych lub innych) w wysokości łącznie wyższej niż 100% wydatków kwalifikowanych projektu lub części projektu, dochodzi do podwójnego finansowania tego samego zadania ze środków publicznych, co jest zakazane.

Zgodnie z art. 316 § 2 k.p.c. wydając wyrok sąd bierze za podstawę orzekania stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. W tej zaś chwili nie istniało już podwójne finansowanie ze środków publicznych zakupu kasy fiskalnej, albowiem pozwana w dniu 24 kwietnia 2017 r. zwróciła kwotę 700 zł na rzecz Urzędu Skarbowego w G., którą wcześniej otrzymała w ramach ulgi na zakup tej kasy.

W tej sytuacji na podstawie art. 405 i art. 410 § 2 k.c. powództwo należało oddalić jako bezzasadne, albowiem na dzień wyrokowania pozwana nie była bezpodstawnie wzbogacona w zakresie zakupu kasy fiskalnej.

Powódka przegrała sprawę w całości, dlatego jej wniosek o zwrot kosztów procesu od pozwanej nie mógł zostać uwzględniony (art. 98 § 1 k.p.c.). Pozwana zastępowana przez radcę prawnego nie wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, dlatego brak było podstaw do orzekania w tym przedmiocie (art. 109 § 1 k.p.c.).